

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет



МАТЕРІАЛИ

**III Міжнародної
науково–практичної конференції**

**„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”**

Частина 1. Психолого-педагогічний напрям

**19-20 травня 2010 року
м. Рівне**

ББК 72

УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали III Міжнародної науково-
практичної конференції студентів, педагогів,
психологів та молодих науковців. Частина 1.
Психолого-педагогічний напрям. – Рівне, 2010.– 200 с.**

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – канд.іст.наук, проф., ректор – **голова оргкомітету**

Поніманська Тамара Іллівна – канд.пед.наук, проф., проректор з наукової роботи РДГУ – **заступник голови оргкомітету;**

Гон Максим Мойсейович – докт.політ.наук, проф.;

Павелків Роман Володимирович – докт.психол.наук, проф.;

Пальчевський Степан Сергійович – докт.пед.наук, проф.;

Сяський Андрій Олексійович – докт.техн.наук, проф.;

Войтович Ігор Станіславович – канд.пед.наук, доц.;

Воробйова Ірина Анатоліївна – канд.пед.наук, доц.;

Галатюк Юрій Михайлович – канд.пед.наук, проф.;

Галуха Любов Юріївна – канд.іст.наук, доц.;

Каштан Сергій Степанович – канд.техн.наук, доц.;

Максимцев Юрій Романович – канд.фіз.-мат.наук, доц.;

Павелків Віталій Романович – канд. психол. наук, доцент

Черніговець Тетяна Іванівна – канд.пед.наук, доц.;

Черній Алла Леонідівна – канд.політ.наук, доц.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №9 від 29.04.2010р.)

комунікації і т.д. або усунення проблем, що виникають в учнів через відсутність підготовки з цих та інших способів діяльності.

Слід зауважити, що всі засоби психологічної або педагогічної діагностики застосовують для того, щоб надати учню та його батькам якісний аналіз його діяльності в рамках допрофільної підготовки, який може бути використаний як допоміжний матеріал при обґрунтуванні вибору форми продовження освіти та профілю навчання. Отримані результати не можуть бути використані для відбору дітей на той чи інший курс або для рекомендацій, а тим більше розпоряджень, які стосуються форми продовження освіти або профілю.

У результаті реалізації даного напрямку учні приймають рішення про свою подальшу освіту (професійну чи загальну) або трудову діяльність.

Організаційні моделі допрофільної підготовки складаються з поєднання способів організації роботи інформаційного блоку та педагогічного супроводу з різними формами організації курсів за вибором. Реалізація освітніх програм курсів за вибором може здійснюватися:

- силами одного освітнього закладу,
- групою освітніх установ, які пов'язані договірними відносинами;
- із залученням освітніх ресурсів установ додаткової або професійної освіти.

Допрофільна підготовка в межах одного освітнього закладу має певні переваги: організаційна простота; гарантоване отримання учнями запланованого змісту освіти в рамках запланованого навчального часу; передбачається більш тісний зв'язок усіх трьох напрямків допрофільної підготовки і, як наслідок, більш оперативне реагування служби психолого-педагогічної підтримки.

Недолік даної моделі полягає в тому, що нечисленний склад учнів певного допрофільного курсу призведе скорочення даного курсу, оскільки фінансування навчання малих груп неможливе, а сам освітній процес – менш ефективний. Крім того, необхідно в освітньому закладі концентрувати кадрові та матеріально-технічні ресурси для реалізації всього можливого спектру курсів за вибором.

Проте цю проблему можна розв'язати через короткочасне залучення зовнішніх фахівців і використання матеріально-технічних ресурсів на основі договірних відносин.

Крім того, реалізація курсів, які вимагають ексклюзивних ресурсів, може здійснюватися на основі договору на базі закладу професійної або додаткової освіти.

При допрофільній підготовці групою освітніх установ загальної освіти, які пов'язані договірними відносинами, освоюють курси за вибором, які є програмами однієї з цих установ. Таким чином, кожна з установ відповідає за певний набір курсів, який доповнюється до вичерпного набором курсів інших суб'єктів взаємодії. Програма кожного курсу за вибором повинна бути затверджена директорами всіх освітніх установ (учасників взаємодії), а вимоги до результатів учня – узгоджені.

Перевага цієї моделі полягає в тому, що при недостатньому кадровому або матеріально-технічному ресурсі, або невеликій кількості учнів у кожному з освітніх установ можливий вибір всіх курсів допрофільної підготовки. Цей варіант взаємодії є виправданим за умови невеликої відстані між взаємодіючими школами, і вже сформованих зв'язків у рамках організації профільного навчання.

Недоліки даної моделі: організаційна складність, необхідність чіткої координації, зростання ресурсовитратності педагогічного супроводу учня.

При допрофільній підготовці в межах групи освітніх установ (із залученням освітніх ресурсів установ додаткової або професійної освіти): допрофільні курси пропонуються закладами різних типів, які розміщені на одній компактній території: невелике місто або район великого міста. Учень має можливість вибрати курс з усього пропонованого переліку. Реалізація даної моделі є можлива, якщо координуюча функція переходить на рівень вище рівня освітньої установи. Вимоги до викладання курсів за вибором, результатів учнів і способів їхнього контролю розробляються суб'єктом управління мережею.

Перевагами такої моделі є підвищення варіативності освітніх програм; збільшення можливостей вибору для учня; побудова прямих зв'язків між інформаційним блоком допрофільної підготовки і курсами за вибором.

Недоліки даної моделі є її організаційна складність, що призводить до ризику отримати неякісну освіту; неможливість організувати психолого-педагогічний супровід під час моніторингу засвоєння учнями курсів за вибором; у сільській місцевості ймовірність ризиків посилюється територіальною віддаленістю.

Список використаних джерел

1. Концепція профільного навчання в старшій школі // Інформаційний збірник Міністерства освіти та науки України. – 2003. – №24. – 32 с.

2. Рекомендации об организации предпрофильной подготовки учащихся основной школы... Приложение к письму министерства образования РФ “Об организации предпрофильной подготовки учащихся основной школы в рамках эксперимента по введению профильного обучения учащихся в общеобразовательных учреждениях, реализующих программы среднего (полного) общего образования на 2003/04 учебный год” // Народное образование, 2004. – №1. – С. 272-277.

ПРИНЦИПИ ДОБОРУ МАТЕРІАЛУ З НАРОДНОГО ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОГО МИСТЕЦТВА ДЛЯ РОБОТИ З ДОШКІЛЬНЯТАМИ

**Іванна Гомонай, магістрант, Дичківська І.М., кандидат педагогічних наук, професор
Рівненський державний гуманітарний університет**

З давніх-давен в Україні панував культ праці, а в народі найвище цінувалася працюovitість. Від покоління до покоління передавався досвід ведення господарства, трудові навички, основи ремесла.

Відхід від культурно-історичних традицій своєї нації, розрив між теорією і практикою, надмірна опіка з боку батьків і усунення дітей від виконання трудових завдань призвели до руйнування традиційних механізмів морально-трудоного виховання та любові до праці у підростаючого покоління. Водночас знизилась повага до людини-трудівника, бажання працювати і приносити користь суспільству.

Одним із провідних напрямків національної Державної програми "Освіта" визначено становлення морального здоров'я, забезпечення пріоритетності розвитку людини, відтворення культури і духовності. Реалізація цих завдань може успішно здійснюватись через використання у навчально-виховному процесі різних видів народних ремесел.

Народні ремесла надзвичайно різноманітні, свідчать про духовну культуру українського народу, про споконвічне прагнення до краси. Прозорі ніжні витинанки, ткани, різноманітні керамічні вироби містять у собі могутній ідейно-моральний, художньо-естетичний потенціал. Вони можуть якнайкраще сприяти формуванню моралі, естетичних смаків, трудових навичок у старших дошкільників. Через емоційно-ціннісне сприйняття в дитини можна викликати інтерес до історії свого краю, формувати чітку орієнтацію на трудову діяльність, бажання оволодіти трудовими вміннями та навичкам ї, виховувати працьовитість, позитивне ставлення до результатів людської праці. Це дасть змогу певною мірою покращити стан морально-трудового виховання у дошкільних закладах.

Значна увага у дошкільному закладі приділяється декоративній творчості дітей, зокрема, декоративному малюванню. Декоративне малювання в дитячому садку – це малювання різних орнаментів за допомогою фарб, олівців на площині паперу, на об'ємних виробах з глини, пап'є-маше, сконструйованих з паперу [1, с. 19].

Під час навчання декоративним видам діяльності діти набувають знань, розширюють свій кругозір, у них поглиблюються такі психічні процеси, як відчуття, сприймання уявлення, а також мислительні операції – аналіз, синтез, порівняння, узагальнення, збагачується мова. Діти засвоюють кольори, набувають уміння розрізняти геометричні фігури, розташовувати елементи візерунка у просторі аркуша паперу, що сприяє сенсорному вихованню дошкільника.

Народне декоративно-прикладне мистецтво України за своїм змістом і формою є близьким щодо розуміння й творчого відтворення у зображувальній діяльності дошкільників. Це дає можливість педагогам використовувати його як засіб розвитку основ естетичної свідомості й творчості [2].

Значна кількість видів і місцевих особливостей цього мистецтва, а також певні цілі й завдання, що ставить педагог, потребують чіткого диференційного добору. Можна, наприклад, використовувати твори декоративно-прикладного мистецтва з метою розвитку творчості в декоративному малюванні; навчання основам художньої праці, формування основ естетичного смаку, уявлень про виражальні можливості візерунка й розпису тощо. Виразальні засоби декоративно-прикладного мистецтва (форма, фактура матеріалу, декор як система оздоблення) широко використовуються в оздоблювальному мистецтві, книжковій ілюстрації, скульптурі, архітектурі. Все це дає підстави вважати, що за основу при доборі в усіх випадках можна брати *орнамент* – головний зображувально-виражальний елемент декоративно-прикладного мистецтва.

Народний український орнамент створюється трансформацією знайомих дитині природних форм: квітів, ягід, тварин. Цей орнамент простий, виразний, яскравий, закінчений. Він легко впізнається, "прочитується" дошкільником і досить легко відтворюється ним. Без сумніву, він може бути використаним при навчанні дітей декоративного малювання.

Таким чином, основними принципами добору матеріалу для навчання декоративного малювання рекомендується вважати доступність орнаменту розуміння й творчому відтворенню; цікаве кольорове вирішення й техніка виконання; типовість орнаментального мотиву для конкретної місцевості; багаті прикладні можливості (де може бути застосований такий орнамент) в оздобленні одягу, посуду, меблів, будівель тощо.

Після аналізу різноманітних художніх промислів України за регіонами (Закарпаття, Прикарпаття, Полтавщина, Київщина, Львівщина) з'ясувалось, що їх можна умовно поділити на дві групи. До першої ввійшли призначені для навчання декоративного малювання й художньої праці. Другу склали ті, що за складністю орнаменту, техніки, форми не можуть бути використані в безпосередній діяльності дітей, але, прикрашаючи собою приміщення, інтер'єр, побічно впливають на формування основ естетичного смаку.

Для застосування в зображувальній діяльності дітей О. Дронова пропонує використовувати твори художніх промислів Опішні (розпис на кераміці), Решетилівки (орнаменти вишивок), Петриківки (розписи на папері, дереві, пап'є-маше) [1].

У роботі вихователя найскладнішим є вибір змісту для мистецтвознавчої розповіді – одного з провідних методів сучасної методики декоративного малювання. О. Дронова пропонує зміст, що може скласти основу мистецтвознавчої розповіді про петриківський розпис [1, с. 124].

На Україні у давні часи, та й нині в селах, з великим хистом розмальовували хати. Особливо це поширено на Дніпропетровщині. В давнину займались цим переважно жінки, створюючи на стінах самобутні розписи. Кожний рік побіл відновлювався, розписи зникали, щоб з'явитися знову ще красивішими. Декоративні, святкові, витончені, барвисті квіти майстрів Петриківки не сплутаєш з іншими.

Малюють петриківці темперою – розчиненими на яйці, молоці, вишневому клеї фарбами. Це надає їм легкості, прозорості, підсилює "звучання" кольору. В основу покладений розпис пензлем. Цей пензлик незвичайний, його створено з котячої шерсті.

Перед майстриною немає готового зразка. Вона малює вільно, імпровізуючи на основі реально існуючих природних форм. За допомогою власної фантазії, смаку майстриня перевтілює рослини, птахів, звірів у казкові фантастичні, цікаві зображення. Спершу на папері розкидаються головні кольорові плями, а потім ретельно промальовується весь візерунок до найдрібніших деталей.

Цікавий у техніці розпису такий спосіб, як малювання кінцем мізинця; вмоченого в барву, – це будуть "ягідки". Пензликом виконуються "пелюстки". Спосіб малювання пензлем називається "мазок". Він дуже м'який, пластичний, внаслідок чого барви по-різному лягають на поверхню: від густого, насиченого на початку – до висвітленого наприкінці. Від цього пелюстки стають опуклими, ніби просвіченими сонцем.

Буває й так званий "перехідний мазок" – це коли один колір ніби "переходить" в інший. Це великий "секрет" петриківського розпису. Хто зумів його розкрити, той навчиться малювати красиві квіти для візерунків.

Щоб надати рослині, що намальована на папері, вигляду "живої", майстри вдаються до "продряпування" зафарбованої пелюстки або листя. Цей спосіб виконується за допомогою загостреної палички. Гак малюють ще й жоржини, айстри.

Візерунки або розписи мають таку привабливість внаслідок того, що складаються з багатьох елементів. Тут польові й садові квіти, волоски жита, грона винограду, кетяги калини, а серед них зозулі. Майстри намагаються в одній передати красу всіх, тому птахи мають вигляд не справжніх, а казкових. І нарешті, квітка в уяві петриківців – це символ багатства природи, саме тому її малюють такою великою, пишною, барвистою, а доповнюють ягідками, вусиками винограду.

Цей адаптований зміст може скласти основу кількох мистецтвознавчих розповідей для дошкільнят, починаючи з другої молодшої групи ("Погляньте, які гарні речі"), середньої і старшої ("Хто зробив ці гарні шкатулки й тарелі?" "Що таке узор?", "Секрети узору", "Де народні майстри шукали візерунки?", "Як петриківці (опішнянські, решетилівські майстри) створюють узори?", "Що прикрашають узорами?" та ін.).

Для цього рекомендується запропонований зміст не використовувати разом, а розділити його на структури. Наприклад:

1. Мистецтвознавча розповідь "Чому ми вважаємо цю річ красивою?";
2. Мистецтвознавча розповідь "Що таке розпис, візерунок?";
3. Мистецтвознавча розповідь "Як майстри виконують узор?";
4. Мистецтвознавча розповідь "Для чого потрібний візерунок?".

Такі розповіді (10-15 хвилин) можна проводити як самостійні заняття, в повсякденній діяльності фронтально, або підгрупами; також вони ефективні й як частина заняття з декоративного малювання, їх мета – сформувати стійкий інтерес до декоративного мистецтва (емоційний і пізнавальний), бажання навчитися малювати красиві візерунки; чіткі уявлення про розпис і узор як засоби прикрашання предметів та їх зображень у малюнках.

Історія орнаменту свідчить про те, що в давнину він ніс у собі певну інформацію. Це навело на думку, що підвищенню інтересу дітей до навчання декоративного малювання сприятиме ознайомлення з символікою кольору й окремих елементів. Унаслідок цього діти навчаються "читати" орнамент і прагнуть скласти інформаційний орнамент. Це, на думку науковців, оригінальний прояв творчості [1; 2; 3]. Тим більше, що проведена робота підвищує інтерес дітей до творів народного декоративно-прикладного мистецтва, сприяє глибшому його розумінню.

Список використаної літератури

6. Сухорукова Г.В., Дронова О.О., Голота Н.М., Янцур Л.А. Образотворче мистецтво з методикою викладання в дошкільному навчальному закладі: Підручник. – К.: Видавничий Дім «Слово», 2010. – 376 с.
7. Трусова О.Л. Декоративна діяльність дошкільників на основі українського декоративно-прикладного мистецтва: Програмово-методичні матеріали. – К., 1992. – 87 с.
8. Флєрина Е.А. Изобразительное творчество детей дошкольного возраста. – М.: Учпедгиз, 1956. – 245 с.

ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ ПЕДАГОГІВ-БАЛЕТМЕЙСТЕРІВ ДИТЯЧИХ ХОРЕОГРАФІЧНИХ КОЛЕКТИВІВ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

**Гордєєва Ольга, викладач, Вербець В. В., доктор пед. наук, професор
Рівненський державний гуманітарний університет**

Роль викладача в сучасних умовах незмірно зростає, до нього ставляться більш високі вимоги. Це обумовлено не тільки процесами, які відбуваються зараз в суспільстві, а й сучасним трактуванням процесу навчання, відповідно до якого учень – не пасивний учасник цього процесу, а його активний суб'єкт.

Аналіз кваліфікаційної характеристики підготовки педагога-балетмейстера у вищому навчальному закладі освіти свідчить про те, що майбутній фахівець хореографічного мистецтва повинен володіти організаційними навичками створення хореографічного колективу і проведення в ньому учбово-виховної роботи та формувати професійні навички постановочної і репетиційної роботи в хореографічному колективі.

Обов'язковим є введення у навчальний процес дисципліни «Робота з дитячим хореографічним колективом», метою якої є ознайомлення студентів-хореографів з основними етапами роботи дитячого хореографічного колективу, особливостями цієї роботи, визначення загальних рис та відмінностей у роботі дорослих та дитячих хореографічних колективів, враховуючи вікові, фізичні, психологічні, статеві та інші фактори. Врахування цих умов уможливило здобуття навиків та вмій колективної та індивідуальної роботи педагога з дитячим хореографічним колективом та сприяє формуванню навиків створення етюдів, композицій, танців для хореографічних колективів, враховуючи вік, лексику, репертуар, фізичні дані дітей.

Основним завданням підготовки педагога-балетмейстера є формування готовності майбутнього вчителя хореографії до керівництва дитячим хореографічним колективом, набуття ним професійних навичок: планування роботи, побудова заняття, оволодіння аудиторією, розвитку пізнавальної активності учнів, організації їхньої самостійної роботи.

Важливе значення в організації діяльності педагога має правильне планування та розподіл матеріалу. Кожне заняття повинно бути заздалегідь продумане, обґрунтоване і записане. Наступне заняття має продовжувати попереднє, логічно розвиваючи, деталізуючи і ускладнюючи його.

Результат викладання залежить від правильного визначення його мети і змісту, від засобів досягнення мети, тобто методів навчання.

Методи навчання - це система упорядкованих і цілеспрямованих взаємодій між викладачем і учнями, які забезпечують реалізацію педагогічних цілей навчання [1, 80].

До найбільш дієвих методів відносяться: лекція; бесіда і розмова; особистий показ та словесне пояснення; індивідуальний підхід; сполучення навчання та гри; історії та ілюстрації; наочність; питання та відповіді; обговорення та дискусія; навчально-творчі завдання. Для засвоєння цих методів необхідне володіння інноваційними технічними прийомами, які забезпечують високу ефективність педагогічного впливу та професіоналізм викладача.

Відзначено рівні професіоналізму:

– педагогічна вмільсть (гарне володіння вчителем системою найважливіших і виховних умінь і навичок, що дозволяють педагогові здійснювати навчально-виховну діяльність на належному професійному рівні і досягати успіхів у навчанні і вихованні дітей);

ЗМІСТ

ПСИХОЛОГО – ПЕДАГОГІЧНИЙ НАПРЯМ

Hal Rice, M. Sue Sroda. A Brief History of CTLT at Murray State University	3
Shankovs'ka Vasylyn, Zubilevych Maryna. The training of bachelors at humanitarian university departments in the USA and Great Britain	3
Абібуллаєва С. М. Наукові підходи до вивчення педагогічного мислення в контексті професійного становлення особистості майбутнього вчителя	4
Андронович Л.Н., Дубинина Д.Н. Разнообразие приемов обучения пересказа литературных произведений как средство повышения эффективности формирования у дошкольников связной речи	7
Бакшиш Евеліна, Заредінова Е. Р. Підготовка вчителя до особистісно-орієнтованого виховання молодшого школяра	8
Баланович Ганна, Белешко Д.Т. Розробка методичного посібника: Курс за вибором «Подільність цілих чисел»	9
Баранова С. Н, Стреха Е.А. Ознакомление старших дошкольников с организмом человека в процессе дидактических игр	11
Бекирова Адиле Рустемовна Особенности формирования основ гражданской культуры младших школьников в школах автономной республике Крым	12
Бенедюк Т.М., Зайченко Ю.А., Твердохліб І.А. Використання комп'ютера на уроках математики	15
Берник Іванна, Янцур М.С. Формування професійної спрямованості учнів основної школи з врахуванням соціонічних типів особистості	17
Блащинская И. А. Состояние владения старшими дошкольниками словарем русского и белорусского языков в ситуации близкородственного двуязычия.	18
Богданова Ганна, Ротерс Т.Т. Інтерактивні технології навчання вчителів фізичної культури у післядипломній педагогічній освіті	20
Бородач Татьяна, Дубинина Д.Н. Обогащение и активизация словаря детей дошкольного возраста	21
Бородич Ирина, Горбатова Е.В. Использование книжной иллюстрации как средства развития творчества у детей дошкольного возраста	21
Вербець Олександр, Тарасенко В.І. Соціально-психологічні проблеми поглиблення якості освіти	22
Вербіцький П.М., Кирильчук Ю.В. Методика розвитку технічних здібностей в учнів на заняттях з професійного навчання (за професією токаря)	23
Войтик Т. П., Стреха Е.А. Организация игр с природными материалами детей младшего дошкольного возраста в практике работы дошкольных учреждений	25
Войтович І.С. Використання форумів у педагогічній діяльності.	25
Войтович Оксана Формування міжпредметних компетентностей учнів ЗОШ	27
Галатюк Михайло Дидактичний зміст навчально-пізнавальної компетентності у шкільній освіті.	28
Галатюк Тарас Формування навчальної діяльності у процесі з розв'язування фізичних задач.	30
Ганжа М. Проектування функціональної моделі естетичного виховання молодших школярів засобами дизайну	31
Гаюк Андрій, Сингаївський Д.В. Використання інтерактивних аудіовізуальних засобів у процесі трудового навчання старшокласників	33
Гладун Тетяна Індивідуалізація навчання учнів засобами інформаційних технологій.	34
Гнедко Наталія, Белешко Д.Т. Основні принципи реалізації допрофільної підготовки.	36
Гомонай Іванна, Дичківська І.М. Принципи добору матеріалу з народного декоративно-прикладного мистецтва для роботи з дошкільнятами.	37
Гордєєва Ольга, Вербець В. В. Проблеми підготовки педагогів-балетмейстерів дитячих хореографічних колективів у вищих навчальних закладах.	39
Горобець Т. В. Сучасні технології зі слухання музики в дошкільних навчальних закладах у контексті підготовки до практики студентів педагогічних коледжів.	40
Давидюк Людмила, Янцур Л.А. Формування у дошкільників інтересу до декоративної діяльності за мотивами українських народних промислів.	43
Дмитришина Надія Національне виховання в українській педагогічній думці.	45
Єфремов С.В. Здійснення професійно спрямованої науково – дослідної роботи студентів у наукових гуртках у позааудиторний час у вищих навчальних закладах України у 80–90 роки ХХ століття.	46
Заблюцька Ірина, Гроть Л. В. Особливості навчання монологічного мовлення школярів в середній ЗОШ.	47
Заредінова Е.Р., Алієва Е.Н. Характеристика інноваційних технологій як засіб формування творчої активності учнів.	48

Заячківська М.В. Виховання дітей старшого дошкільного віку в різновікових групах: сучасні теоретико-методичні підходи.	51
Зінченко П.А., Твердохліб І.А. Використання мультимедійних технологій в навчальному процесі під час повторення навчального матеріалу.	52
Зиядинова Рияна, Зарединова Е.Р. Подготовка молодых педагогов к работе с одаренными детьми.	54
Зубілевич М.І., Концимал І.П. Особливості впровадження проектноі методики на уроках англійської мови на початковому ступені навчання в ЗОШ.	55
Зубілевич М.І., Павлуш Наталія. Сугестопедичний підхід до процесу викладання іноземної мови у середній ЗОШ на старшому етапі навчання.	57
Івашенко А.А., Твердохліб І.А. Основні етапи розвитку та використання комп'ютерно-орієнтованих засобів навчання.	58
Карпович О. А., Стреха Е. А. Методика ознакомлення детей старшего дошкольного возраста с лекарственными растениями.	60
Кашицька Ольга, Маліновська Н.В. Виховання економічної культури у дітей старшого дошкільного віку.	61
Кирильчук Зоряна, Суржук Т.Б. Роль текстологічних знань у навчанні молодших школярів зв'язних висловлювань.	63
Кіясь Аліна, Долинська Л.В. Формування ефективних копінг-стратегій вчителів активними соціально-психологічними методами навчання.	64
Козаченко І.А. Основные характеристики содержательно-процессуального подхода в учебном процессе.	66
Коломієць Н.М. Концепція та засоби особистісно зорієнтованого підходу у навчанні іноземних мов.	68
Колтович О.В., Стреха Е. А. Экологическая сказка как средство формирования экологических представлений у детей старшего дошкольного возраста.	69
Конько Юлія, Самсонок Н.Ф. Критичне мислення – основа формування особистісної позиції дошкільника.	70
Корецька Наталія, Горобаха Н.М. Інтеграція різних видів діяльності як засіб сенсорного виховання дітей третього року життя.	71
Костолович М.І. Зміст, форми й методи активізації творчого потенціалу підлітків у процесі краєзнавчої роботи.	73
Кравчук Тетяна, Павлова Н.С. Сучасні інтерактивні технології у процесі навчання інформатики.	74
Красько Надія, Маліновська Н. В. Педагогічні умови формування усвідомленого ставлення старших дошкільників до своїх прав та обов'язків.	75
Круглик О. В., Коваль В.В. Методика формування методів наукових досліджень у процесі вивчення математики.	77
Крук Сергій Іванович, Козяр Михайло Миколайович. Педагогічні умови формування толерантності у особового складу підрозділів з надзвичайних ситуацій.	79
Кучмистенко Е.Л., І.В.Житко. Взаимодействие детского сада и семьи в процессе математического развития детей старшего дошкольного возраста.	79
Левченко Діна, Тарасенко Г.С. Роль мистецтва у формуванні екологічної свідомості особистості: аксіологічний аспект.	81
Логвинюк Наталія, Бляшевська А. В. Інтерактивні технології формування професійно спрямованої іншомовної комунікативної діяльності майбутніх економістів.	83
Лотоцька Інна, Вербець В.В. Проблеми діагностики соціального потенціалу студентів.	83
Мазурок Оксана, Михальчук Н.О. Педагогічні умови формування професійної компетентності в майбутніх вчителів іноземних мов.	84
Малишевська С., Сингаївський Д.В. Формування профорієнтаційних знань учнів 8-9 класів в процесі трудового навчання з використанням ігрових методів.	86
Матвеєнко А. Н., Стреха Е. А. Народные приметы как средство ознакомления детей старшего дошкольного возраста с природой.	87
Мащенко Вікторія, Суржук Т.Б. Формування мовленнєвої здібності учня початкових класів.	87
Менумерова Фериде, Зарединова Э.Р. Специфика педагогического общения учителя.	90
Мисник С.А., Стреха Е. А. Ознакомление детей старшего дошкольного возраста с птицами ближайшего природного окружения.	91
Мойсюк Русана. Гендерні аспекти виховної діяльності релігійних організацій західної України початку ХХ століття.	92
Мусаєва З.Р. Педагогические условия приобщения детей старшего дошкольного возраста к народным традициям средствами этнографической культуры.	94
Мустафаєва З.И. Эффективные формы взаимодействия дошкольного учреждения и семьи в процессе физического воспитания дошкольников.	96
Ніжегородцев В., Грищенко Г.О. Формування вмінь та навичок у навчально-дослідній роботі	

студентів курсу спеціального фізичного практикуму.	97
Нечай С.П. Нові пріоритети моделі музично-педагогічної підготовки майбутніх вихователів дошкільних закладів.	98
Носяр О.В., Янцур Л.А. Формування художнього образу в образотворчій діяльності старших дошкільників.	100
Облівач Аліна, Заредінова Е.Р. Засоби навчання нового покоління запит сучасної освіти.	101
Остапчук Вікторія, Бігунова С.А. Використання інтерактивних технологій на молодшому етапі загальноосвітньої школи при вивченні англійської мови.	102
П'янкowska Інна, Голубєва М. О. Провідні тенденції європейської освіти у підготовці учителів у ВНЗ Німеччини.	103
Павелків К.М. Загальна і професійно-педагогічна культура вчителя: сутність та специфіка.	105
Павлова Н.С. Формування компетентної особистості через впровадження у процес навчання веб-квестів.	107
Пічурова Катерина, Сварковська Л.А. Характеристика рухової активності дітей третього року життя.	108
Поліщук Валентина, Кирильчук Ю. В. Формування знань учнів 8-9 класів на заняттях трудового навчання з використанням нетрадиційних уроків.	109
Поліщук Н.В. Особливості реалізації дидактичних принципів при викладанні курсу „Технологічне обладнання харчової промисловості та його експлуатація”.	110
Попчук Олена. Формування професійної культури майбутніх документознавців засобами педагогічних інновацій.	113
Ребенок Е. А., Заредінова Э.Р. Технологія інтерактивного навчання.	115
Романович Ольга, Косарева О. І. Педагогічні умови формування гендерних ролей в процесі соціалізації дітей старшого дошкільного віку.	117
Руль Анна, Янцур М. С. Формування професійних намірів в учнів старшої школи в процесі трудового навчання на основі індивідуального підходу.	118
Русин В., Дичківська І.М. Рухливі ігри як засіб всебічного розвитку дітей дошкільного віку.	120
Савенюк Тетяна, Белешко Д.Т. Методика навчання студентів математичних спеціальностей загальним методом розв'язування планіметричних задач.	120
Семерня О. М., В.В.Пака. Інформаційні підходи організації навчально-пізнавальної діяльності старшокласників з фізики.	122
Семещук Андрій, Янцур М.С. Використання сучасних інформаційних технологій в процесі графічної підготовки молодших спеціалістів технічного напрямку.	126
Сергеева Е.В., Нога И.В. Создание и апробация электронного учебника «Информационные технологии в биологических исследованиях».	127
Смайлова А.С. Розвиток в учнів інтересу до вивчення іноземної мови засобами проблемних завдань.	128
Соломонян Наїра, Косарева О.І. Педагогічні умови формування позитивного я-образу у дітей старшого дошкільного віку.	131
Суботюк Валентина. Проблеми екологічного виховання особистості в історії шкільної освіти і педагогічної думки.	132
Сьох Я. В., Коваль В. В. Методика організації та проведення позакласної роботи у класах з поглибленим вивченням математики.	134
Ткаченко Юлія, Стучинська Н.В. Контроль знань та вмінь студентів вищих медичних навчальних закладів засобами інформаційно-комп'ютерних технологій у процесі вивчення фізико-математичних дисциплін.	135
Тригуб Любов Михайловна. Педагогические аспекты формирования коммуникативной компетентности дошкольников в условиях двуязычия.	137
Тульська Оксана. Самовдосконалення як один із шляхів формування професійної культури майбутніх екологів.	138
Усенко Роман Станіславович. Формування інформаційно-комунікативної компетентності студентів.	140
Устінова Вікторія, Засєкіна Т.М. Особливості критичного мислення як методу навчання в сучасній школі.	141
Федорчук Юлія, Бігунова С. А. Шляхи підвищення швидкості ознайомлювального читання англійською мовою.	142
Фирсова Н., Воловик А.К. Глобализация европейской системы высшего образования.	143
Філіппова Лариса. Методика проведення лекційних занять з хімії для студентів фармацевтичної галузі.	144
Хайруллаева Диляра Энверовна. Теоретические основы ознакомления дошкольников с изобразительным искусством в процессе посещения музея.	146
Харкавців Ірина, Ковальчук В. Ю. Застосування нових інформаційних технологій і засобів навчання як один із напрямів розвитку педагогічної творчості.	148



Хоронжевський О.М. Температурно-повітряний режим навчальних майстерень та гігієнічні вимоги.	150
Чудюк Галина, Вербець В. В. Формування морально-етичного потенціалу студентів в контексті особистісно орієнтованого виховання.	151
Шевцова Наталья Пантелеевна. Педагогическая оценка эмоционального состояния дошкольников в процессе индивидуального подхода.	153
Шкловчик О.А., Стреха Е.А. Экологическое воспитание детей старшего дошкольного возраста в процессе реализации метода проектов.	155
Шкопителько Сільвія, Поніманська Т.І. Педагогічні умови формування здорового способу життя у дітей дошкільного віку.	156
Шурин Олена. Гуманістична поведінка як невід’ємна особистісна риса майбутніх учителів.	157
Юрчук Олексій, Поніманська Т.І. До проблеми наступності у фізичному вихованні старших дошкільників та молодших школярів.	158
Аджалимова Э. Р., Харахады С.И. Психофизиологические механизмы овладения чтением.	159
Адаманова Ельзара, Заредінова Е.Р. Зміст та сутність поняття «інтерес» у психолого-педагогічній літературі.	161
Багай Б.М., Павелків Р.В. Психологічні особливості розвитку Я-концепції молодшого школяра.	162
Бакал Анатолій. Подолання психологічних бар’єрів як передумова успішної діяльності майбутнього фахівця.	163
Богушевич Татьяна, Горбатова Е.В. Развитие творческих способностей старших дошкольников в условиях кружковой работы.	164
Грицай Яна, Бушусв Т.В. Развитие Я-образу профессионалу на этапе фахової підготовки.	165
Гріньова О.М. Теоретичний аналіз проблеми української ментальності в психологічній літературі.	166
Дук Н.И., Шебеко В.Н. Формирование мотивации двигательной активности дошкольников в условиях игровой деятельности.	167
Илькова Н. В. Развитие познавательных возможностей младших школьников.	168
Карнаух Володимир, Савуляк В.О. Вживання підлітками слабоалкогольних напоїв як чинник формування адикцій.	169
Касаткіна О.В. Психолого-педагогічні умови формування мотивації досягнення студентів на заняттях іноземної мови.	170
Кислинська Ганна, Дейниченко Л.М. Особливості прояву адаптивності студентської молоді залежно від релігійних орієнтацій.	172
Кравцов О.Г. Мотивационной тенденции к агрессии как фактор деливентго поведения несовершеннолетних правонарушителей.	173
Кулаков Р.С. Психологічні аспекти та бар’єри професійного самовизначення у ранньому юнацькому віці.	174
Лабінська С.М. Развитие рівня домагань підлітків залежно від типу сімейних відносин.	176
Мазорчук І., Павелків В.Р. Теоретико-методологічні аспекти дослідження агресії та агресивності.	177
Майнінна І.Н. К вопросу о проблеме оценки глубинных индивидуально-психологических характеристик восприятия человека по выражению его лица.	178
Максимов А.А. Компьютерно-игровая зависимость сквозь призму неклассической психологии.	178
Марчук В.А., Павелків Р.В. Психологічні особливості розвитку особистісної рефлексії в пізнавальній діяльності підлітків.	179
Майнінна І.Н. Новый подход к изучению личности: связь экзистенциальных и индивидуально-психологических характеристик личности.	181
Ожоганич М.М., Михальчук Н.О. Складові комунікативної компетенції старшокласників.	182
Отич Дарія, Бушусва Т.В. Психологічна сутність копіngu.	183
Павелків В.Р. Теоретичний аналіз психології агресії та агресивності у зарубіжній літературі.	183
Палагнюк В., Ямницький В.М. Професійна адаптація викладача-початківця педагогічного ВНЗ як психологічна проблема.	185
Ренке Сергій Олександрович. Образ професійного психолога в свідомості студентів.	186
Рябкіна О.К., Пов’якель Н.І. Гендерні особливості формування конфліктної компетенції в юнацькому віці.	188
Сейдаметова С.И. Особенности личности и качество жизни больных в травматологии и ортопеди.	189
Серко Володимир, Руденко Н.М. Психологічні умови розвитку конфліктологічної компетенції студентів.	191
Ходин Виктор, Гордеюк О.В. Влияние внутрисемейных факторов на формирование личности старшего ребенка.	192
Хомич Іванна, Павелків Р.В. Особливості формування ставлення до свого Я в учнів молодшого шкільного віку.	193
Шабалина Виолетта, Бежанова Н.Л. Критериальная характеристика уровня сформированности общеучебных интеллектуальных умений младших школьников на уроках чтения.	194
ЗМІСТ.	197

Наукове видання

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

**Матеріали IV Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців**

**17–18 травня 2010 року
м. Рівне**

Відповідальний за випуск – 
Комп'ютерна верстка – 

Формат 60*84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Друк різнографний. Ум. друк арк. 32. Замовлення № 97 /1. Тираж 300 прим.

*Віддруковано засобами оперативної поліграфії ПП Самборський І.О.,
вул. Толстого, 3, м. Рівне, Україна, 33028.*